

Arrest

nr. 221 564 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Nigeria te bezitten en geboren te zijn op 12 september 1994 te Sobe, Edo State. U beweerde tot de etnie Sobe te behoren en Christen te zijn. U bent ongehuwd en kinderloos. U ging in Nigeria niet naar school, u zou wel een beetje kunnen schrijven doch u zou niet kunnen lezen. U was in Nigeria een landbouwer.

Uw vader was in het bezit van een boerderij, alwaar jullie verscheidene producten zoals kokosnoten, mais, rijst en bonen produceerden.

Tevens beschikte hij over een tractor teneinde de landbouwactiviteiten te kunnen uitoefenen en was hij de eigenaar van een woning. Deze bezittingen zouden na een eventueel overlijden van uw ouders aan u toebehoren. Uw nonkel – zijnde de broer van uw vader genaamd D.(i)e - wou op een bepaald moment alles afnemen wat uw vader toebehoorde. Immers op een nacht – ergens in september 2014 - kwam uw nonkel samen met vier andere personen bij jullie thuis langs, hij vroeg waar u zich ergens bevond. U was op dat moment evenwel in een andere kamer in het huis aanwezig. Vervolgens vroeg uw oom aan uw vader het document van het huis. Er ontstond een schermutseling waarop uw oom uiteindelijk zowel uw moeder als uw vader vermoordde. Uw zus A. J. werd door de vier handlangers van uw oom seksueel misbruikt, waarna ook zij werd gedood. U hoorde vanuit uw kamer wat er was gebeurd, waarop u weg rende. U werd evenwel betrapt en ook u werd beschoten, evenwel slaagde u erin te ontsnappen. Iets later keerde u terug naar uw ouderlijke woning - u wou immers de eigendomsdocumenten van uw vader zoeken – deze waren evenwel verdwenen, uw nonkel had alles meegenomen. U begaf zich naar de politie te Nigeria, ze stelden een onderzoek te zullen openen. Een week nadien werd u geroepen door de oudere dorpelingen, uw nonkel had immers verspreid dat u uw eigen familie had uitgemoord. De ouderen hoorden u in dit kader doch zij geloofden u evenwel niet, waarop ze zich tot de Nigeriaanse politie hadden gericht, die u wensten op te sluiten. Mogelijks had uw nonkel de politie geld gegeven, de zaak werd alleszins tegen u gekeerd. U slaagde er wederom in te vluchten alvorens u kon worden opgesloten. U begaf zich vervolgens naar Lagos, uw nonkel kwam evenwel te weten dat u naar daar was gevlucht, hij stuurde mensen uw richting uit, dewelke u wilden doden. Er kwam evenwel een discussie op gang tussen uw oom zijn beide handlangers – de ene handlanger raadde u aan om weg te vluchten, terwijl de andere stelde dat u diende gedood te worden – waardoor u uit hun handen kon ontsnappen. Uw zus J. B. verblijft momenteel nog steeds in Lagos, Nigeria.

U vertrok in januari 2015 uit Nigeria, waarna u zich via Niger naar Libië begaf. Op 04 september 2016 kwam u vervolgens in Italië aan, alwaar u een asielaanvraag indiende. Uw asielaanvraag werd geweigerd, u hebt evenwel geen idee waarom u een negatieve beslissing zou hebben ontvangen. U besloot uiteindelijk Italië te verlaten, op 09 april 2018 kwam u te België aan. U diende op 13 april 2018 alhier een asielaanvraag in.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag een attest van Fedasil dd. 28 september 2018 en dd. 03 december 2018 toe. U legt tevens tijdens het interview voor het cgvs een arbeidsovereenkomst voor arbeiders dd. 10 oktober 2018 en dd. 21 november 2018, een persoonsverklaring dd. 09 oktober 2018 en een werkpostfiche uitzendarbeid dd. 03 september 2018 voor. Uw dossier bevat eveneens een 'Codice Fiscale' en een document van de politie van Forlì, beiden afgeleverd in Italië.

B. Motivering

Vooreerst moet er worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Zo gaf u tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17 mei 2018 zelf aan gehoorproblemen te hebben, u verzocht dan ook aan de dossierbehandelaar om duidelijk te spreken. U voegt eveneens aan uw dossier twee attesten van Fedasil toe, waaruit blijkt dat u depressief zou zijn, in het verleden een zelfmoordpoging zou hebben ondernomen en chronische medicatie zou toegediend krijgen. U gaf vooreerst bij aanvang van het interview voor het cgvs dd. 04 december 2018 aan dat alles goed ging met u (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 04 december 2018 p. 2, hierna genoemd cgvs p. 2). U gaf evenwel verder tijdens het interview aan dat u van Italië naar België reisde, u wou uzelf ophangen, u was ziek, u had geen leven, geen familie, u kon niet werken, u hing uzelf op in het kamp, ze namen u naar het ziekenhuis, ze gaven u medicatie (cgvs p. 11). De Protection Officer (PO) heeft u toen gevraagd of u zich ondertussen beter voelde, wat u bevestigde, u zou immers elke dag uw medicatie nemen (cgvs p. 11). Ook kreeg u toen de vraag gesteld of u tevens een psycholoog ziet, wat u toen bevestigde, u zou ermee praten en alles zeggen (cgvs p. 11). Er werd u vervolgens gevraagd of u dat helpt, wat u wederom bevestigde (cgvs p. 11). Tenslotte werd er u gevraagd of u in België reeds de kans had gekregen om te werken, waarop u bevestigend antwoordde en alle betrokken partijen bedankte (cgvs p. 11). Sinds u in België zou zijn, zou uw leven immers echt anders zijn (cgvs p. 11). U maakte verder tijdens het interview voor het cgvs geen enkel gewag van enige gehoorproblemen, noch van andere mogelijke problemen die het verdere verloop van het interview mogelijks konden beïnvloeden. U gaf tevens op het einde van het interview aan alle vragen goed te hebben begrepen, u had dan ook verder niets meer toe te voegen (cgvs p. 25).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ‘uw vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaart immers Nigeria enkel en alleen te hebben verlaten omdat de broer van uw vader - genaamd D.(i)e – de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader opeiste, hij uw beide ouders en zus zou hebben vermoord en hij u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn zou viseren en u bij de politie valselijk zou zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden. Dit betreft echter een familiaal en gemeenrechtelijk probleem dat geen grond vindt in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Bovendien laten de door u aangehaalde feiten niet toe om te besluiten dat u bij terugkeer naar Nigeria een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

U legt vooreerst verwarrende verklaringen af voor wat betreft de namen van uw zussen en in het bijzonder de naam van uw zogenaamde vermoorde zus. Zo stelt u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal (cgvs p. 6-7) dat uw zussen naar de namen A. en J. zouden luisteren, J. zou uw vermoorde zus betreffen. Bij Dienst Vreemdelingenzaken had u evenwel de namen B. en J. als zijnde uw zussen opgegeven, J. betrof de zus die zou zijn overleden (zie interview Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17 mei 2018). U hiermee geconfronteerd, luidt uw antwoord dat dit correct is (cgvs p. 6-7). Opgemerkt dat u bij het cgvs net de namen A. en J. had opgegeven, stelt u dan weer plots dat dit niet klopt (cgvs p. 6-7). Nogmaals gevraagd wat de namen van uw beide zussen dan wel betreffen, geeft u voor uw ene zus A. J. en voor uw andere B. aan (cgvs p. 6-7). Gepolst naar de volledige naam van B., stelt u de naam van uw zus reeds te hebben gegeven (cgvs p. 6-7). U er nogmaals mee geconfronteerd dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken B. en J. als namen van uw zussen opgaf en u bij het cgvs A. en J. vermeldt, stelt u het volgende: “Nee, ik zeg u, mijn zus is A. en J., de eerste, ik zei het u al” (cgvs p. 6-7). U geeft tenslotte aan dat uw zussen naar de namen A. J. en J. B. zouden luisteren, A. J. zou uw overleden zus betreffen (cgvs p. 6-7). U ermee geconfronteerd dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat J. uw overleden zus betrof, terwijl u bij het cgvs eerst als overleden zus J. opgaf om erna de naam te wijzigen naar A. J., geeft u uiteindelijk aan dat A. J. uw vermoorde zus is (cgvs p. 6-7). **Het is ten zeerste opmerkelijk dat u reeds voor wat betreft de namen van uw beide zussen – waarvan één zus volgens uw eigen verklaringen zou zijn gedood door uw oom D.(i)e, wat overigens de kern van uw asielrelaas raakt - , tegenstrijdige verklaringen aflegt. Dit ondermijnt reeds in ernstige mate de door u aangehaalde problemen in Nigeria.**

Verder blijkt ook uit uw relaas dat u opvallend weinig over uw oom D.(i)e – de broer van uw vader die de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader wou innemen, uw beide ouders en zus zou hebben vermoord en u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn zou viseren en u bij de politie valselijk zou zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden – weet te vertellen. Zo slaagt u er vooreerst opvallend genoeg niet in zijn volledige naam weer te geven. U komt immers niet verder dan D.(i)e, u zou zijn naam niet willen kennen, u zou hem kunnen doodschieten, hij bedreigde immers uw leven (cgvs p. 10). Gepolst naar zijn tweede naam, geeft u nogmaals aan zijn naam niet te willen kennen (cgvs p. 10). U gevraagd of u werkelijk zijn volledige naam niet kent, stelt u het volgende: “Ik zeg u dat ik zijn volledige naam niet wil kennen, hij bedreigde mijn leven” (cgvs p. 10).

U ermee geconfronteerd dat het toch uw oom betreft – meer bepaald de broer van uw vader – en u dan toch zijn volledige naam zou moeten kennen, bevestigt u dat het uw nonkel is, evenwel bedreigde hij uw leven (cgvs p. 10). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: “Ik zei, ik wil zijn naam niet kennen, hij bedreigde mijn leven” (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat, gezien D.(i)e de broer van uw vader zou betreffen, hij mogelijks ook de achternaam O. zou hebben, geeft u aan dat dit zou kunnen, u zou zijn naam niet willen horen, hij bedreigde uw leven (cgvs p. 11). **Het door u aangehaalde feit dat uw oom D.(i)e uw leven zou hebben bedreigd, neemt niet weg dat u er niet van op de hoogte dient te zijn wat zijn volledige naam betreft, temeer daar u uw vervolgingsfeiten volledig koppelt aan deze persoon. Overigens geeft u zelf aan dat uw oom voorheen regelmatig vanuit zijn woonplaats Benin naar uw dorpje Sobe afzakte om jullie een bezoekje te brengen en dat er toen nog geen familiaal conflict hangend was, wat het des te onaannemelijker maakt dat u de volledige naam van uw oom – de broer van uw vader – niet zou kennen (cgvs p. 11-12).** U verder een open vraag opgeworpen, zijnde wat u allemaal weet over uw oom D.(i)e, geeft u het volgende aan: “Hij is zeer wicked (cfr. slecht). Elke persoon die ... zoals die man doodt uw broer, dan kan hij een andere persoon ook doden, hij is wicked” (cgvs p. 11). Gepolst wat u nog allemaal over hem weet, luidt uw antwoord als volgt: “Mijn nonkel woonde in een andere plaats, hij kwam terug, hij wist misschien dat vader geld had, misschien daardoor doodde hij vader, hij wou alles nemen. Naam van document, vader zette mijn naam, ik ben de eerste na vader” (cgvs p. 11). Dan maar meer specifiek gevraagd of uw oom bijvoorbeeld een vrouw en kinderen heeft, geeft u aan dat hij inderdaad is gehuwd en een zoon en dochter zou hebben, doch u zou hun namen niet kennen (cgvs p. 12). Immers gepolst naar de echtgenote van uw oom – en aldus uw tante – stelt u niet te willen spreken over uw nonkel zijn leven, als u zich hem herinnert, zou u gek worden (cgvs p. 12). U geeft vervolgens nogmaals aan haar naam niet te willen weten (cgvs p. 12). Ook voor wat betreft de namen van de kinderen van uw oom D.(i)e – aldus uw neef en nicht – zou u het antwoord schuldig moeten blijven, u zou van de gehele familie de naam niet willen weten, ze hebben immers uw vader gedood (cgvs p. 12). **U slaagt er aldus in opvallend weinig informatie omtrent uw oom D.(i)e (de broer van uw vader) te verschaffen, een man waar u uw hele asielrelaas aan heeft gekoppeld, hij zou immers volgens uw verklaringen de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader hebben willen innemen, uw beide ouders en zus hebben vermoord en u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn viseren en u bij de politie valselijk zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden. Dit roept andermaal vragen op bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.**

Verder is het ook opmerkelijk dat uw oom D.(i)e nooit eerder de eigendommen van uw vader zou hebben geclaimd. Zo stelt u immers zelf dat uw oom D.(i)e in Benin stad woonde, doch regelmatig naar jullie dorpje Sobe afzakte teneinde jullie een bezoekje te brengen (cgvs p. 11). U geeft in dit kader aan dat uw oom op bezoek kwam met als doel te kijken hoe jullie aan landbouw deden (cgvs p. 11). Uw oom kwam naar uw mening vroeger één keer per jaar naar jullie dorp Sobe, evenwel toen uw vader meer bezittingen had verworven, kwam hij meer langs (cgvs p. 11). U verduidelijkt uzelf, stellend dat uw oom – vanaf het moment dat uw vader meer producten op zijn velden produceerde en oogstte - elke maand langskwam (cgvs p. 12). U gevraagd of uw oom reeds eerder liet opmerken dat hij jullie eigendommen zou wensen te claimen, ontkent u dit, hij had niets gezegd, hij kwam gewoon op een bepaald moment tijdens de nacht, eisend dat uw vader de documenten diende te geven, uw vader diende alles wat hij bezat af te geven (cgvs p. 11). Nogmaals gepolst of uw oom voorheen nooit had laten blijken dat hij mogelijks jullie bezittingen zou gaan claimen, stelt u het volgende: “Nee, kwaadaardige mensen die iets willen doen, zeggen niets. Je gaat niet zeggen ik ga u beroven, je gaat op de moment zelf en doet wat je wilt doen. Mijn oom wil mijn leven nemen.” (cgvs p. 11). U gevraagd waarom uw oom zomaar op een nacht gewoon in jullie huis binnen zou stormen op dergelijke agressieve manier, terwijl hij nooit eerder had gesproken over het eventueel innemen van de eigendommen, stelt u het volgende: “Hij zal het gepland hebben, als je een bank wil overvallen, je gaat niet zomaar, je plant het. Kijkt alles na, voordat je kan gaan, als voorbeeld gebruik ik dat” (cgvs p. 18). U vervolgt: “Hij weet dat vader te veel eigendommen, land heeft. In Nigeria, als je er naartoe gaat, je zal het zien, alles gebeurt zo, ze doden uw broer omwille van geld” (cgvs p. 18). **Er kan verder nog worden opgemerkt dat het vreemd is dat uw oom niet gewoon met uw vader zou hebben overlegd teneinde een deel van de oogst van uw vader zijn landbouwvelden te bekommen.** U geeft immers zelf aan dat uw oom enkel en alleen uw familieleden zou hebben gedood gezien hij de bezittingen van uw vader wou innemen, meer specifiek de oogst, dat zou veel geld uitmaken in Nigeria (cgvs p. 17). Uw oom had immers zelf geen landbouwvelden in zijn bezit, hij wou zelf aan landbouw doen en de opbrengsten van de oogst binnenrijven (cgvs p. 17). U gevraagd of uw oom dan nooit aan uw vader zou hebben gevraagd om de winst van de oogst te delen – uw vader had immers in het verleden reeds uw oom zijn universitaire studies gesponsord (cgvs p. 14) – ontkent u dit, in Nigeria als je iets wilt doen, moet je iets doen met uw eigen geest (cgvs p. 17).

Gevraagd om u nader te verklaren, geeft u aan dat uw oom niet voorstelde om uw vader te gaan helpen qua landbouw, uw oom zou de oudere broer zijn, uw vader zou de oudere broer dan ook niets kunnen weigeren (cgvs p. 18). U ermee geconfronteerd dat, indien uw oom tegen uw vader zou hebben gezegd dat de winst van de landbouwwelden onder hun moet worden verdeeld, uw vader dit aldus niet zou kunnen weigeren, bevestigt u dit opmerkelijk genoeg (cgvs p. 18). U de vraag opgeworpen waarom uw oom dan niet voor deze optie zou hebben gekozen, dit in plaats van drie van zijn eigen familieleden te vermoorden, stelt u enkel dat hij zo niet sprak, uw vader zou immers geaccepteerd hebben dan (cgvs p. 18). U stelt nogmaals niet te kunnen verklaren waarom uw oom geen andere optie zou hebben verkozen (cgvs p. 18). **Het is niet alleen opvallend dat uw oom alle eigendommen van uw vader zomaar zou hebben willen innemen zonder voorafgaandelijk deze bezittingen reeds te hebben geclaimd noch zonder vooraf te hebben voorgesteld om de winst van de oogst te delen, doch het is des te opmerkelijker dat hij hiervoor ook nog eens in koelen bloede uw beide ouders en zus zou hebben vermoord.** U in dit kader gevraagd waarom uw oom de eigendommen niet gewoon zou hebben ingenomen zonder uw ouders te doden, stelt u het volgende: "Als je dat kan doen... maar hij doodde gewoon iedereen, hij wou mij ook doden voordat ik vluchtte" (cgvs p. 16). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, geeft u aan dat uw vader zelfs niet het idee had om te gaan lopen, hij dacht niet dat zijn broer hem wou doden (cgvs p. 16). Nogmaals dezelfde vraag gesteld, zegt u het volgende: "Ik weet dat niet, als hij eigendommen neemt, berooft, vader kan het naar de rechtbank brengen, naar de gevangenis. Als ik hier iets wil stelen, als je het slachtoffer niet doodt, die kan naar de politie gaan, dan moet je naar de gevangenis" (cgvs p. 17). **De door u aangehaalde argumentatie dat uw oom uw beide ouders en zus zou hebben gedood gezien voornoemde familieleden de zaak anders naar de rechtbank zouden kunnen brengen, is allesbehalve een afdoende reden waarom uw oom zijn familie zou gaan uitmoorden, enkel en alleen om de bezittingen van uw vader in te nemen, overigens zonder voorafgaande waarschuwing. Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat uw oom D.(i)e nooit eerder de eigendommen van uw vader zou hebben geclaimd noch hij ooit zou hebben voorgesteld om de opbrengsten van de oogst te delen – gezien het hem enkel en alleen hierom te doen was -, doch hij op een bepaald moment zonder concrete aanleiding het huis van uw vader op dergelijke agressieve wijze zou bestormen en uw beide ouders en zus in koelen bloede zou vermoorden.**

Uw verklaringen over het actueel risico dat u zou lopen bij een mogelijke terugkeer naar Nigeria, overtuigen evenmin. U stelt niet te kunnen terugkeren, immers u wilt uw eigen leven hier hebben, u wilt uw zus naar hier brengen (cgvs p. 22). Tevens zal uw nonkel u doden, hij zou teveel macht hebben (cgvs p. 22). Gevraagd waarom hij u nog zou willen doden, geeft u aan dat hij zou weten dat u de eigenaar zou zijn nu, tevens zou u niet terug willen keren, u wenst een goede job, wil uw zus naar hier brengen, huwen, kinderen krijgen en hier een goed leven hebben (cgvs p. 22). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat - hoewel u stelt dat uw oom u zou willen doden gezien u volgens de eigendomsdocumenten de wettige eigenaar van de bezittingen van uw overleden vader zou zijn -, u zelf aangeeft dat uw oom alles zou hebben ingenomen (cgvs p. 19). Immers als hij het niet allemaal zou hebben ingenomen, waarom zou hij uw vader anders hebben gedood, het was omwille van de eigendommen dat uw oom uw vader vermoordde (cgvs p. 19). **Gezien uw nonkel alle bezittingen – inclusief de eigendomsdocumenten – zou hebben ingenomen, kan men dan ook logischerwijze niet inzien waarom hij u nog steeds zou viseren en vervolgen.** U gevraagd of u niet gewoon tegen uw nonkel kan zeggen dat hij alle bezittingen gerust mag houden, ontkent u dit, de Protection Officer (PO) zou uw nonkel en de mensen in Nigeria niet kennen, het zou zeer gevaarlijk zijn (cgvs p. 22). Uw nonkel zou nog achter u aangaan, hij zou immers macht hebben en hij zou mensen opofferen (cgvs p. 22). U haalt in dit kader nog aan dat uw oom zeer machtig is, iedereen zou uw oom vrezen in uw dorp, wat hij zou zeggen zou tevens de waarheid betreffen, niemand zou neen kunnen zeggen (cgvs p. 10 en 13). Gepolst waarom uw oom dan wel zo machtig zou zijn en waarom iedereen in uw dorp uw oom zou vrezen, stelt u niet te weten waarom, maar hij zou veel macht hebben (cgvs p. 21). U herhaalt niet te weten waarom, misschien behoort hij tot iets, u weet het niet, hij had macht, wat hij zegt in het dorp, zo is het, niemand stelt hem in vraag (cgvs p. 21). Nogmaals gevraagd waarom dit dan wel zo is, herhaalt u enkel zichzelf, stellend dat hij veel macht zou hebben, u zou niet weten waarom (cgvs p. 21). **Dergelijke vage verklaringen bevestigen het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas.**

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Bovendien werden er supra nog de nodige kanttekeningen bij het door u geopperde asielrelaas geplaatst en maakt u het niet aannemelijk dat u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen om aan de situatie te ontkomen. Evenmin zijn er redenen om u de status van Subsidiare bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Nigeria.

Voor wat betreft de door u toegevoegde medische attesten van Fedasil - dd. 28 september 2018 en dd. 03 december 2018 en opgesteld door Dr. L. Barbé - kan er nog het volgende wordt gesteld. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het attesten van een huisarts (en niet van een gespecialiseerde psychiater-arts) betreffen, die in de attesten louter melding maakt van het feit dat u in behandeling bent wegens een depressie. Daarenboven kan worden opgemerkt dat deze medische attesten geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de oorzaak van uw eventuele psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijk omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. De door u neergelegde attesten zijn aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht.

Uw arbeidsovereenkomsten voor arbeiders dd. 10 oktober 2018 en dd. 21 november 2018, uw persoonsverklaring dd. 09 oktober 2018 en uw werkpostfiche uitzendarbeid dd. 03 september 2018 tonen enkel aan dat u werkbereid bent, wat lovenswaardig is doch bovenstaande opmerkingen niet weten om te buigen.

Het door u toegevoegde 'Codice Fiscale' en het document van de politie van Forli – beiden afgeleverd in Italië – bevestigen enkel dat u via Italië bent gereisd, wat niet in twijfel wordt getrokken.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo state te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het enig middel worden navolgende schendingen ingeroepen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet)

Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift inzake de beoordeling dat het relaas geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie :

“Verzoekende partij heeft haar familie voor haar ogen zien uitgemoord worden. Zij heeft klacht ingediend bij de politie, de naam gegeven van de dader, en nog werd zij verdacht van de moorden te hebben gepleegd omdat haar oom te politie had omgekocht.

Verzoekende partij kan aldus geen beroep doen op de Nigeriaanse autoriteiten om rechtvaardigheid te bekomen voor de dood van haar ouders en haar zus, laat staan dat zij een effectieve bescherming zou kunnen genieten van haar eigen autoriteiten.

Verzoekende partij heeft aldus eerst geprobeerd om hulp te zoeken bij haar eigen autoriteiten. Toen bleek dat deze niets voor haar wilden doen - of zelfs haar wilden vervolgen - kon zij niet anders da te vluchten.

Het argument van verwerende partij - dat het om probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke zou gaan - houdt dan ook geen steek.”

Inzake de ‘verwarrende verklaringen’ omtrent zijn zusters, de onvoldoende informatie over zijn oom en dat de oom nooit eerder de eigendommen heeft geclaimd, argumenteert verzoeker als volgt:

“Het is duidelijk dat er een misverstand is ontstaan tijdens de gehoren. Haar zussen heten A. J.en J. B.. Zij worden soms met een van de namen aangesproken, soms met beide namen. Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij zich op dergelijke pietluttigheden kan baseren om haar asielaas in twijfel te trekken. Dit is niet ernstig.

(...)

De vader van verzoekende partij had geen goede contacten met haar broer. Bovendien woonde hij niet in het dorp van verzoekende partij. Verzoekende partij had dan ook zelden contact met haar oom of zijn familie. Het is dan ook niet vreemd dat hij niet veel details over hem kan geven.

(...)

Verzoekende partij kan uiteraard niet aansprakelijk gehouden worden voor het doen een laten van haar oom. Zij weet ook niet waarom hij beslist heeft om het eigendom van haar vader op dergelijk brutale manier af te pakken en waarom het juist in september 2014 gebeurde. Verwerende partij kan dit 'opmerkelijk' vinden, doch betekent het niet dat het zich niet op de deze manier heeft afgespeeld of dat verzoekende partij niet de waarheid zou hebben verteld.”

Omtrent het actueel risico in geval van terugkeer stelt verzoeker:

“Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet. Het is niet omdat de oom van verzoekende partij alles reeds heeft afgepakt dat haar leven niet meer in gevaar zou zijn. Immers, verzoekende partij is de enige overlevende die hem kan identificeren als de moordenaar van haar familie. Daarnaast wordt verzoekende partij tevens gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten op verdenking van moord op haar ouders en zus. Het is dan ook onbegrijpelijk dat verwerende partij meent te kunnen stellen dat het leven van verzoekende partij actueel niet meer in gevaar zou zijn in Nigeria.”

2.1.2. Verzoeker brengt op 13 mei 2018 per fax en per brief een bijkomend stuk bij, *in casu* het logboek van de Nigeriaanse politie waarin de klacht staat geregistreerd die verzoeker indiende omwille van de moord op zijn vader en verkrachting en moord op zijn zuster.

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Verzoekers relaas betreft de moord op zijn ouders en zuster door zijn oom die de eigendom van verzoekers vader zou willen verwerven. Verzoeker zou door zijn oom valselijk zijn aangeduid als de moordenaar.

Verweerder stelt terecht vast dat dit een familiaal en gemeenrechtelijk probleem betreft dat geen *nexus* vertoont met de gronden van vervolging (cf. artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet). Verzoeker slaagt evenmin het in artikel 48/3, § 3 vereiste verband te duiden tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

Verweerder stelt aldus terecht:

“Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaart immers Nigeria enkel en alleen te hebben verlaten omdat de broer van uw vader - genaamd D.(i)e – de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader opeiste, hij uw beide ouders en zus zou hebben vermoord en hij u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn zou viseren en u bij de politie valselijk zou zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden. Dit betreft echter een familiaal en gemeenrechtelijk probleem dat geen grond vindt in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.”

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.1. Verzoeker stelt inzake de verwarrende verklaringen omtrent de namen van zijn zusters dat er een misverstand is ontstaan tijdens de gehoren. Verzoekers verwijzing naar een misverstand kan niet aangenomen worden omwille van de elementen in het administratief dossier en waaromtrent verweerder motiveert: **“U legt vooreerst verwarrende verklaringen af voor wat betreft de namen van uw zussen en in het bijzonder de naam van uw zogenaamde vermoorde zus. Zo stelt u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal (cgvs p. 6-7) dat uw zussen naar de namen A. en J. zouden luisteren, J. zou uw vermoorde zus betreffen. Bij Dienst Vreemdelingenzaken had u evenwel de namen B. en J. als zijnde uw zussen opgegeven, J. betrof de zus die zou zijn overleden (zie interview Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17 mei 2018). U hiermee geconfronteerd, luidt uw antwoord dat dit correct is (cgvs p. 6-7). Opgemerkt dat u bij het cgvs net de namen A. en J. had opgegeven, stelt u dan weer plots dat dit niet klopt (cgvs p. 6-7). Nogmaals gevraagd wat de namen van uw beide zussen dan wel betreffen, geeft u voor uw ene zus A. J. en voor uw andere B. aan (cgvs p. 6-7). Gepolst naar de volledige naam van B., stelt u de naam van uw zus reeds te hebben gegeven (cgvs p. 6-7). U er nogmaals mee geconfronteerd dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken B. en J. als namen van uw zussen opgaf en u bij het cgvs A. en J. vermeldt, stelt u het volgende: “Nee, ik zeg u, mijn zus is A. en J., de eerste, ik zei het u al” (cgvs p. 6-7). U geeft tenslotte aan dat uw zussen naar de namen A. J. en J. B. zouden luisteren, A. J. zou uw overleden zus betreffen (cgvs p. 6-7). U ermee geconfronteerd dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat J. uw overleden zus betrof, terwijl u bij het cgvs eerst als overleden zus J. opgaf om erna de naam te wijzigen naar A. J., geeft u uiteindelijk aan dat A. J. uw vermoorde zus is (cgvs p. 6-7). Het is ten zeerste opmerkelijk dat u reeds voor wat betreft de namen van uw beide zussen – waarvan één zus volgens uw eigen verklaringen zou zijn gedood door uw oom D.(i)e, wat overigens de kern van uw asielrelaas raakt -, tegenstrijdige verklaringen aflegt. Dit ondermijnt reeds in ernstige mate de door u aangehaalde problemen in Nigeria.”**

Mede gelet op het feit dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt inzake het bestaan van zijn zusters, hetgeen des te meer klemt aangezien er één zou zijn vermoord, vindt de voormelde motivering steun in het administratief dossier. De motivering is terecht en pertinent en wordt derhalve door de Raad overgenomen.

2.2.3.2. De loutere bewering dat verzoekers vader geen goede contacten had met zijn broer, niet in het dorp woonde en dat verzoeker zelden contact had met zijn oom of familie, kan geen afbreuk doen aan de motivering waarin omstandig wordt gemotiveerd dat verzoeker nagenoeg geen kennis heeft over het familielid die zijn ouders en zuster zou hebben vermoord.

De Raad sluit zich dan ook aan bij de motivering in de bestreden beslissing die stelt:

“Verder blijkt ook uit uw relaas dat u opvallend weinig over uw oom D.(i)e – de broer van uw vader die de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader wou innemen, uw beide ouders en zus zou hebben vermoord en u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn zou viseren en u bij de politie valselijk zou zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden – weet te vertellen. Zo slaagt u er vooreest opvallend genoeg niet in zijn volledige naam weer te geven. U komt immers niet verder dan D.(i)e, u zou zijn naam niet willen kennen, u zou hem kunnen doodschieten, hij bedreigde immers uw leven (cgvs p. 10). Gepolst naar zijn tweede naam, geeft u nogmaals aan zijn naam niet te willen kennen (cgvs p. 10). U gevraagd of u werkelijk zijn volledige naam niet kent, stelt u het volgende: “Ik zeg u dat ik zijn volledige naam niet wil kennen, hij bedreigde mijn leven” (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat het toch uw oom betreft – meer bepaald de broer van uw vader – en u dan toch zijn volledige naam zou moeten kennen, bevestigt u dat het uw nonkel is, evenwel bedreigde hij uw leven (cgvs p. 10). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: “Ik zei, ik wil zijn naam niet kennen, hij bedreigde mijn leven” (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat, gezien D.(i)e de broer van uw vader zou betreffen, hij mogelijks ook de achternaam O. zou hebben, geeft u aan dat dit zou kunnen, u zou zijn naam niet willen horen, hij bedreigde uw leven (cgvs p. 11). Het door u aangehaalde feit dat uw oom D.(i)e uw leven zou hebben bedreigd, neemt niet weg dat u er niet van op de hoogte dient te zijn wat zijn volledige naam betreft, temeer daar u uw vervolgingsfeiten volledig koppelt aan deze persoon. Overigens geeft u zelf aan dat uw oom voorheen regelmatig vanuit zijn woonplaats Benin naar uw dorpje Sobe afzakte om jullie een bezoekje te brengen en dat er toen nog geen familiaal conflict hangend was, wat het des te onaannemelijker maakt dat u de volledige naam van uw oom – de broer van uw vader – niet zou kennen (cgvs p. 11-12). U verder een open vraag opgeworpen, zijnde wat u allemaal weet over uw oom D.(i)e, geeft u het volgende aan: “Hij is zeer wicked (cfr. slecht). Elke persoon die ... zoals die man doodt uw broer, dan kan hij een andere persoon ook doden, hij is wicked” (cgvs p. 11). Gepolst wat u nog allemaal over hem weet, luidt uw antwoord als volgt: “Mijn nonkel woonde in een andere plaats, hij kwam terug, hij wist misschien dat vader geld had, misschien daardoor doodde hij vader, hij wou alles nemen. Naam van document, vader zette mijn naam, ik ben de eerste na vader” (cgvs p. 11). Dan maar meer specifiek gevraagd of uw oom bijvoorbeeld een vrouw en kinderen heeft, geeft u aan dat hij inderdaad is gehuwd en een zoon en dochter zou hebben, doch u zou hun namen niet kennen (cgvs p. 12). Immers gepolst naar de echtgenote van uw oom – en aldus uw tante – stelt u niet te willen spreken over uw nonkel zijn leven, als u zich hem herinnert, zou u gek worden (cgvs p. 12). U geeft vervolgens nogmaals aan haar naam niet te willen weten (cgvs p. 12). Ook voor wat betreft de namen van de kinderen van uw oom D.(i)e – aldus uw neef en nicht – zou u het antwoord schuldig moeten blijven, u zou van de gehele familie de naam niet willen weten, ze hebben immers uw vader gedood (cgvs p. 12). U slaagt er aldus in opvallend weinig informatie omtrent uw oom D.(i)e (de broer van uw vader) te verschaffen, een man waar u uw hele asielrelaas aan heeft gekoppeld, hij zou immers volgens uw verklaringen de bezittingen en eigendomsdocumenten van uw vader hebben willen innemen, uw beide ouders en zus hebben vermoord en u als zijnde de volgende erfgenaam in lijn viseren en u bij de politie valselijk zijn gaan aangeven als zijnde de werkelijke moordenaar van uw familieleden. Dit roept andermaal vragen op bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.”

2.2.3.3. Verzoekers redenen waarom zijn oom zou zijn overgegaan, zonder voorafgaande waarschuwing, tot de drieste daad om de ouders en zuster van verzoeker te vermoorden werd door verweerder terecht ongeloofwaardig geacht. Het verweer van verzoeker dat hij niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de daden van zijn oom is geen nuttig verweer tegen de terechte motivering die stelt: **“Verder is het ook opmerkelijk dat uw oom D.(i)e nooit eerder de eigendommen van uw vader zou hebben geclaimd. Zo stelt u immers zelf dat uw oom D.(i)e in Benin stad woonde, doch regelmatig naar jullie dorpje Sobe afzakte teneinde jullie een bezoekje te brengen (cgvs p. 11). U geeft in dit kader aan dat uw oom op bezoek kwam met als doel te kijken hoe jullie aan landbouw deden (cgvs p. 11).**

Uw oom kwam naar uw mening vroeger één keer per jaar naar jullie dorp Sobe, evenwel toen uw vader meer bezittingen had verworven, kwam hij meer langs (cgvs p. 11). U verduidelijkt uzelf, stellend dat uw oom – vanaf het moment dat uw vader meer producten op zijn velden produceerde en oogstte - elke maand langskwam (cgvs p. 12). U gevraagd of uw oom reeds eerder liet opmerken dat hij jullie eigendommen zou wensen te claimen, ontkent u dit, hij had niets gezegd, hij kwam gewoon op een bepaald moment tijdens de nacht, eisend dat uw vader de documenten diende te geven, uw vader diende alles wat hij bezat af te geven (cgvs p. 11). Nogmaals gepolst of uw oom voorheen nooit had laten blijken dat hij mogelijks jullie bezittingen zou gaan claimen, stelt u het volgende: “Neen, kwaadaardige mensen die iets willen doen, zeggen niets. Je gaat niet zeggen ik ga u beroven, je gaat op de moment zelf en doet wat je wilt doen. Mijn oom wil mijn leven nemen.” (cgvs p. 11). U gevraagd waarom uw oom zomaar op een nacht gewoon in jullie huis binnen zou stormen op dergelijke agressieve manier, terwijl hij nooit eerder had gesproken over het eventueel innemen van de eigendommen, stelt u het volgende: “Hij zal het gepland hebben, als je een bank wil overvallen, je gaat niet zomaar, je plant het. Kijkt alles na, voordat je kan gaan, als voorbeeld gebruik ik dat” (cgvs p. 18). U vervolgt: “Hij weet dat vader te veel eigendommen, land heeft. In Nigeria, als je er naartoe gaat, je zal het zien, alles gebeurt zo, ze doden uw broer omwille van geld” (cgvs p. 18). **Er kan verder nog worden opgemerkt dat het vreemd is dat uw oom niet gewoon met uw vader zou hebben overlegd teneinde een deel van de oogst van uw vader zijn landbouwvelden te bekommen.** U geeft immers zelf aan dat uw oom enkel en alleen uw familieleden zou hebben gedood gezien hij de bezittingen van uw vader wou innemen, meer specifiek de oogst, dat zou veel geld uitmaken in Nigeria (cgvs p. 17). Uw oom had immers zelf geen landbouwvelden in zijn bezit, hij wou zelf aan landbouw doen en de opbrengsten van de oogst binnenrijven (cgvs p. 17). U gevraagd of uw oom dan nooit aan uw vader zou hebben gevraagd om de winst van de oogst te delen – uw vader had immers in het verleden reeds uw oom zijn universitaire studies gesponsord (cgvs p. 14) – ontkent u dit, in Nigeria als je iets wilt doen, moet je iets doen met uw eigen geest (cgvs p. 17). Gevraagd om u nader te verklaren, geeft u aan dat uw oom niet voorstelde om uw vader te gaan helpen qua landbouw, uw oom zou de oudere broer zijn, uw vader zou de oudere broer dan ook niets kunnen weigeren (cgvs p. 18). U ermee geconfronteerd dat, indien uw oom tegen uw vader zou hebben gezegd dat de winst van de landbouwvelden onder hun moet worden verdeeld, uw vader dit aldus niet zou kunnen weigeren, bevestigt u dit opmerkelijk genoeg (cgvs p. 18). U de vraag opgeworpen waarom uw oom dan niet voor deze optie zou hebben gekozen, dit in plaats van drie van zijn eigen familieleden te vermoorden, stelt u enkel dat hij zo niet sprak, uw vader zou immers geaccepteerd hebben dan (cgvs p. 18). U stelt nogmaals niet te kunnen verklaren waarom uw oom geen andere optie zou hebben verkozen (cgvs p. 18). **Het is niet alleen opvallend dat uw oom alle eigendommen van uw vader zomaar zou hebben willen innemen zonder voorafgaandelijk deze bezittingen reeds te hebben geclaimd noch zonder vooraf te hebben voorgesteld om de winst van de oogst te delen, doch het is des te opmerkelijker dat hij hiervoor ook nog eens in koelen bloede uw beide ouders en zus zou hebben vermoord.** U in dit kader gevraagd waarom uw oom de eigendommen niet gewoon zou hebben ingenomen zonder uw ouders te doden, stelt u het volgende: “Als je dat kan doen... maar hij doodde gewoon iedereen, hij wou mij ook doden voordat ik vluchtte” (cgvs p. 16). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, geeft u aan dat uw vader zelfs niet het idee had om te gaan lopen, hij dacht niet dat zijn broer hem wou doden (cgvs p. 16). Nogmaals dezelfde vraag gesteld, zegt u het volgende: “Ik weet dat niet, als hij eigendommen neemt, berooft, vader kan het naar de rechtbank brengen, naar de gevangenis. Als ik hier iets wil stelen, als je het slachtoffer niet doodt, die kan naar de politie gaan, dan moet je naar de gevangenis” (cgvs p. 17). **De door u aangehaalde argumentatie dat uw oom uw beide ouders en zus zou hebben gedood gezien voornoemde familieleden de zaak anders naar de rechtbank zouden kunnen brengen, is allesbehalve een afdoende reden waarom uw oom zijn familie zou gaan uitmoorden, enkel en alleen om de bezittingen van uw vader in te nemen, overigens zonder voorafgaande waarschuwing. Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat uw oom D.(i)e nooit eerder de eigendommen van uw vader zou hebben geclaimd noch hij ooit zou hebben voorgesteld om de opbrengsten van de oogst te delen – gezien het hem enkel en alleen hierom te doen was -, doch hij op een bepaald moment zonder concrete aanleiding het huis van uw vader op dergelijke agressieve wijze zou bestormen en uw beide ouders en zus in koelen bloede zou vermoorden.”**

2.2.3.4. Aangezien verzoeker de essentiële aspecten van zijn verklaringen (moord op ouders/zus) niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen en verzoeker, gelet op de hoger vaststellingen, geen samenhangende en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, wordt de algemene geloofwaardigheid van de verzoekers relaas ondermijnd.

Het document dat verzoeker bijbrengt, *in casu* het logboek van de Nigeriaanse politie, kan zijn teloorgegangene geloofwaardigheid ook niet herstellen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Het document *in casu* betreft een kopie, en kan aldus door knip- en plakwerk eenvoudig worden gemanipuleerd, waardoor er geen bewijswaarde kan aan worden toegekend. Daarenboven geeft verzoeker niet de minste uitleg op welke wijze hij dit document uit de interne keuken van de politie in zijn bezit kreeg; hetgeen des te meer klemt aangezien verzoeker tijdens het gehoor bij verweerder verklaarde: "*Volgende dag ging ik naar de politie, ze zeiden ze gingen zoeken, misschien was het waar dat nonkel de familie doodde, ik moest terugkeren, ik ging terug, misschien gaf nonkel hun geld, ze draaiden de zaak tegen me*" (gehoor CGVS, p. 22) waaruit kan afgeleid worden dat hij verklaarde in negatief daglicht te staan bij de politie.

Kritiek op de op motivering betreffende het 'actueel risico' bij terugkeer betreft dan ook kritiek op een overtollig motief dat niet kan leiden tot een ander besluit.

2.2.3.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van de motivering die vaststelt dat er voor burgers uit de Edo-state geen reëel risico is op ernstige schade ingevolge het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS